

ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑ
ΝΟΜΟΣ ΦΩΚΙΔΑΣ
ΔΗΜΟΣ ΔΕΛΦΩΝ
Νομικός Σύμβουλος
ΣΠΥΡΙΔΩΝ Γ. ΚΟΛΟΒΑΤΙΑΝΟΣ
Δικηγόρος

Άμφισσα 11/03/2022
Αριθμός πρωτοκόλλου 4976/2022

ΠΡΟΣ: -Οικονομική Επιτροπή Δ. Δελφών

Θέμα: Λήψη απόφασης για άσκηση ή μη Αναίρεσεως.

ΣΧΕΤΙΚΑ ΕΓΓΡΑΦΑ:

1. Η υπ' αριθμόν 192/16-05-2018 Απόφασή της Ο.Ε. (ΑΔΑ: Ψ2ΑΕΩ9Θ-ΡΣΕ)
- 2.- Η υπ' αριθμόν 24/241/2019 (ΑΔΑ: 6ΙΩΥΩ9Θ-ΟΒΒ) απόφασης της Ο.Ε.
- 3.- Η υπ' αριθμόν 20/2020 τελεσίδικη Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άμφισσας
- 4.- Η από 01/03/2022 Γνωμοδότηση του δικηγόρου Ιωάννη Καραμπάση.

Η υπ' αριθμ. 20/2020 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άμφισσας εκδοθείσα μετά από άσκηση έφεσης του Δήμου Δελφών δυνάμει της σχετ. 2 , είναι τελεσίδικη και πρέπει να πληρωθεί.

Κατά της απόφασης αυτής δύναται να ασκηθεί αναίρεση ενώπιον του Αρείου Πάγου.

Επί του θέματος ο δικηγόρος Ιωάννης Καραμπάσης, στον οποίο εξ αρχής ανετέθη ο χειρισμός της υπόθεσης με την σχετ. 1, δηλαδή της αντίκρουσης της αγωγής της Αντιγόνης Οικονομοπούλου κατά του Δήμου Δελφών στο Ειρηνοδικείο Άμφισσας, γνωμοδότησε την 1-3-2022 ως εξής:

« **ΠΡΟΣ ΤΗΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΤΟΥ ΔΗΜΟΥ ΔΕΛΦΩΝ**
ΓΝΩΜΟΔΟΤΗΣΗ

Δυνάμει της υπ' αριθμόν 192/16-05-2018 Απόφασή σας, (ΑΔΑ: Ψ2ΑΕΩ9Θ-ΡΣΕ) ορίστηκε πληρεξούσιος Δικηγόρος του Δήμου Δελφών αναφορικά με τον χειρισμό της από 03-04-2018 και με αριθμό κατάθεσης 09/ 03-04-2018 αγωγής της Οικονομοπούλου Αντιγόνης (κατά τη διαδικασία των εργατικών διαφορών) ενώπιον του Ειρηνοδικείου Άμφισσας η οποία και εκδικάστηκε κατά την δικάσιμο της 18^{ης}-06^{ου}-2018 ενώπιον του αυτού Δικαστηρίου και επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμόν 177/2019 Οριστική Απόφαση του Ειρηνοδικείου Άμφισσας .

Επί της ανωτέρω Απόφασης η οποία έγινε δεκτή σε όλο της το αιτητικό διατάσσοντας τον εναγόμενο Ο.Τ.Α. Δήμο Δελφών να καταβάλλει στην ενάγουσα το συνολικό ποσό των 13.425,0 ευρώ με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την πρώτη ημέρα του επομένου μήνα , που έπρεπε να καταβληθεί κάθε μισθός, και επιδόθηκε στον εναγόμενο Ο.Τ.Α. κατά την 26^η-08^{ου}-2017 από τον δικαστικό Επιμελητή Πρωτοδικείου Άμφισσας Βασίλειο Αθανασόπουλο, γνωμοδότησα διά της από 20-09-2019 γνωμοδότησής μου να ασκηθεί το ένδικο μέσο της έφεσης για τους διαλαμβανόμενους νομικούς και πραγματικούς λόγους οι

οποίοι αναλυτικώς εκτέθηκαν στην γνωμοδότησή μου, η οποία έγινε δεκτή από την Οικονομική Επιτροπή του Δήμου Δελφών δυνάμει της υπ' αριθμόν 24/241/2019 (ΑΔΑ 6ΙΩΥΩ9Θ-ΟΒΒ) απόφασης της Οικονομικής Επιτροπής του Δήμου Δελφών.

Ασκήθηκε η με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 45/27-09-2019 Έφεση του Δήμου Δελφών κατά της οριστικής υπ' αριθμόν 177/2019 απόφασης του Ειρηνοδικείου Άμφισσας, η οποία συζητήθηκε κατά την δικάσιμο της 5^{ης}-12^{ου}-2019, και επί της οποίας εκδόθηκε η υπ' αριθμόν 20/2020 Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άμφισσας η οποία εξαφάνισε την πρωτόδικη απόφαση, δίκασε την με αριθμό έκθεσης κατάθεσης 09/ 03-04-2018 αγωγή της Οικονομοπούλου Αντιγόνης και έκανε δεκτή εν μέρει την αγωγή της, **δικαιώνοντας εν μέρει τον εκκαλούντα Δήμο Δελφών, διατάσσοντας αυτόν να καταβάλλει το ποσό των 6.265,00 ευρώ νομιμοτόκως από την επίδοση της αγωγής με τον νόμιμο τόκο, ήτοι περιορίζοντας το καταβαλλόμενο ποσό κατά 7.160,00 ευρώ από το ποσό των 13.425,00 ευρώ με το νόμιμο τόκο υπερημερίας από την πρώτη ημέρα του επομένου μήνα, που έπρεπε να καταβληθεί κάθε μισθός δυνάμει του διατακτικού της οριστικής απόφασης του Ειρηνοδικείου Άμφισσας.**

Επειδή η εκδοθείσα Απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άμφισσας, ορθώς, και με εμπειριστατωμένη αιτιολογία αποφαινεται στην Τρίτη σελίδα αυτής ότι « Με την αναθεώρηση του Συντάγματος του έτους 2001 (ΦΕΚ Α'85/18-04-2001) και με σκοπό τη μέγιστη δυνατή διασφάλιση των αρχών της ισότητας ενώπιον του νόμου, της αξιοκρατίας και της διαφάνειας κατά τις προσλήψεις στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, προστέθηκε στο άρθρο 103 του Συντάγματος παρ. 7, που προβλέπει ότι η πρόσληψη υπαλλήλων στο δημόσιο και στον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, γίνεται είτε με διαγωνισμό είτε με επιλογή με προκαθορισμένα και αντικειμενικά κριτήρια και υπάγεται στον έλεγχο ανεξάρτητης αρχής. Επίσης στο ίδιο άρθρο (103) προστέθηκε η παράγραφος 8, που προβλέπει ότι « Νόμος ορίζει τους όρους, και τη χρονική διάρκεια των σχέσεων εργασίας ιδιωτικού δικαίου στο Δημόσιο και τον ευρύτερο δημόσιο τομέα, όπως αυτός καθορίζεται κάθε φορά, για την κάλυψη είτε οργανικών θέσεων και πέραν των προβλεπομένων στο πρώτο εδάφιο της παραγράφου 3 είτε πρόσκαιρων είτε απρόβλεπτων και επειγουσών αναγκών κατά το δεύτερο εδάφιο της παραγράφου 2. Νόμος ορίζει επίσης τα καθήκοντα που μπορεί να ασκεί το προσωπικό του προηγούμενου εδαφίου. Απαγορεύεται η από το νόμο μονιμοποίηση προσωπικού που υπάγεται στο πρώτο εδάφιο ή η μετατροπή των συμβάσεών του σε αορίστου χρόνου. Οι απαγορεύσεις της παραγράφου αυτής ισχύουν και ως προς τους απασχολούμενους με σύμβαση έργου» . Έτσι με την αναθεώρηση του άρθρου 103 του Συντάγματος η Ζ Αναθεωρητική Βουλή επέβαλε στον κοινό νομοθέτη και στη διοίκηση αυστηρούς όρους σχετικά με την πρόσληψη προσωπικού για την κάλυψη των λειτουργικών αναγκών του δημοσίου τομέα. Στους προαναφερόμενους κανόνες (που διατυπώθηκαν το πρώτον με τις διατάξεις του ν. 2190.1994) υπάγεται εν όψει της πιο πάνω διατύπωσης των παραγράφων 7 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος, τόσο το προσωπικό που συνδέεται με το δημόσιο, ους ΟΤΑ και τα άλλα νομικά πρόσωπα του ευρύτερου δημοσίου τομέα με υπαλληλική σχέση δημοσίου δικαίου, όσο και το προσωπικό που προσλαμβάνεται με σύμβαση εργασίας ιδιωτικού δικαίου, για την πλήρωση οργανικών θέσεων, σύμφωνα με τις παραγράφους 3 και 8 του άρθρου 103 του Συντάγματος (ΑΠ 257/2019 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Από τα παραπάνω καθίσταται σαφές ότι η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου που συνάπτεται με φορέα του ευρύτερου δημοσίου τομέα λήγει αυτοδικαίως μόλις παρέλθει η ορισμένη διάρκειά της, ενώ δεν χωρεί εφαρμογή της διάταξης του άρθρου 671 ΑΚ σε περίπτωση που ο χρόνος διάρκεια της σύμβασης ορίστηκε από το νόμο (βλ. και ΑΠ 680/2001 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Εξάλλου η παρ. 1 του άρθρου 104 του Ν. 4483/2017 ορίζει ότι διάρκεια παροχής των υπηρεσιών των Κέντρων Ημερήσιας Φροντίδας Ηλικιωμένων» ΚΗΦΗ, των Κέντρων Διήμερευσης Ημερήσιας Φροντίδας ΚΕΔΗΦ και των Κέντρων Στήριξης Ρομά και ευπαθών ομάδων των φορέων των ΟΤΑ, καθώς και των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου του απασχολούμενου προσωπικού, παρατείνονται πέραν της 31^{ης}

Μαρτίου 2017 και έως την ένταξη των σχετικών πράξεων ή την υπογραφή των συμβάσεων για τις πράξεις αυτές ή τη μετεξέλιξη αυτών στο πλαίσιο των Περιφερειακών Επιχειρησιακών Προγραμμάτων της Προγραμματικής Περιόδου 2014-2020 του ΕΣΠΑ , κατά τα οριζόμενα στο άρθρο 51 παράγραφο 4 περίπτωση α του ν. 4707/2016 (Α134) και σε κάθε περίπτωση , όχι πέραν της 31^{ης}-7^{ου}-2017, Επίσης ορίζει ότι η παράταση των συμβάσεων εργασίας ορισμένου χρόνου του προηγούμενου εδαφίου, δεν μεταβάλλει τη νομική φύση ή τον χαρακτήρα αυτών , ανεξαρτήτως του χρόνου της συνολικής τους διάρκειας και κατά παρέκκλιση κάθε αντίθετη γενικής και ειδικής διάταξης . Στην προκειμένη περίπτωση η ενάγουσα και ήδη εφεσίβλητη εξέθετε στην αγωγή της ότι είναι υπάλληλος του Δήμου Δελφών και ειδικότερα υπεύθυνη του Κέντρου Στήριξης Ρομά και Ευπαθών Ομάδων των φορέων των ΟΤΑ απασχολούμενου προσωπικά πέραν της 31^{ης} Μαρτίου 2017 και σε κάθε περίπτωση όχι πέραν της 31^{ης} Ιουλίου του ιδίου έτους. Ότι μολονότι παρέχει ανελλιπώς τις υπηρεσίες της στον εναγόμενο , δεν της έχουν καταβληθεί οι δεδουλευμένες αποδοχές των μηνών από Ιανουάριο 2017 έως και Μάρτιο του 2018 , τις οποίες και διεκδικεί με την αγωγή της. Με αυτό το περιεχόμενο η αγωγή ως προς την κύρια βάση της είναι μη νόμιμη για τις οφειλόμενες αποδοχές από την 1^η Αυγούστου 2017 και εντεύθεν , καθώς σύμφωνα με τα εκτιθέμενα σε αυτή η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου της ενάγουσας έληξε αυτοδικαίως στις 31-07-2017 , ενώ η ενάγουσα δεν ισχυρίζεται ότι παρατάθηκε με τον νέο νόμο ή ότι καταρτίστηκε νέα έγκυρη σύμβαση για το υπόλοιπο επίδικο χρονικό διάστημα, αλλά μόνο ότι συνέχιζε να προσφέρει τις υπηρεσίες της. Επομένως, η σχέση που τη συνέδεε, σύμφωνα με τα εκτιθέμενα στην αγωγή, με τον εναγόμενο ήταν από την 1^η Αυγούστου 2017 και στο εξής απλή σχέση εργασίας , εκ της οποίας γεννάται απαίτηση απόδοσης της ωφέλειας του εργοδότη κατά τις αρχές του αδικαιολόγητου πλουτισμού (βλ. ΑΠ 1131/2015 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Ωστόσο η επικουρική αυτή βάση της αγωγής του άρθρου 904 του Α.Κ. εξετάστηκε από το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο και απορρίφθηκε ως αόριστη και συνεπώς το προκείμενο Δικαστήριο στερείται εξουσίας για αυτεπάγγελτη έρευνά της , καθώς απαιτείται υποβολή αυτοτελούς λόγου έφεσης ή αντέφεσης από την ενάγουσα (ΑΠ 1026/2019 σε ΤΝΠ ΝΟΜΟΣ). Επομένως το πρωτοβάθμιο Δικαστήριο που έκρινε την αγωγή νόμιμη κατά την κυρία βάση της και για το χρονικό διάστημα πέραν της 1^{ης} Αυγούστου του έτους 2017 προέβη σε εσφαλμένη ερμηνεία και εφαρμογή του νόμου και βάσιμα παραπονεείται προς τούτο ο εκκαλών Δήμος με τον πρώτο λόγο της Έφεσής του» Δικαιώνει δε εν μέρει δηλαδή τον εκκαλούντα Δήμο Δελφών απαλάσσοντάς τον από ποσό 7.160,00 ευρώ , και αποφαινεται με σαφήνεια ότι η σύμβαση εργασίας ορισμένου χρόνου της ενάγουσας έληξε αυτοδικαίως στις 31-07-2017 . Η απόφαση τυγχάνει επαρκώς αιτιολογημένη και εμπεριστατωμένη κατά την κρίση δε του υπογράφοντος πληρεξουσίου Δικηγόρου του Δήμου Δελφών , δεν ιδρύει αναιρετικούς λόγους υπέρ του εκκαλούντος Δήμου Δελφών . Παράλληλα επισημαίνεται ότι δυνάμει της κείμενης νομοθεσίας , ήτοι του άρθρου 54 του Ν. 4447/2016 1. Η περίπτωση ιγ` της παρ. 1 του άρθρου 72 του ν. 3852/2010 (Α` 87) αντικαθίσταται ως εξής: «ιγ) αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά». 2. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 72 του ν. 3852/2010 καταργείται. 3. Η περίπτωση ιδ` της παρ. 1 του άρθρου 176 του ν. 3852/2010 αντικαθίσταται ως εξής: «ιδ) Την απόφαση για την άσκηση ή μη όλων των ενδίκων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά». 4. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ιβ` της παρ. 1 του άρθρου 176 του ν. 3852/2010 καταργείται. 5. Αποφάσεις αρμοδίων οργάνων Ο.Τ.Α. α` ή β` βαθμού περί μη άσκησης ή περί παραίτησης από ένδικο μέσο, οι οποίες εκδόθηκαν ως την έναρξη ισχύος του παρόντος, θεωρούνται, ως προς όλες τις συνέπειες τους, νόμιμες.

Σύμφωνα με το άρθρο 72 παρ. 1 περ. ιη του Ν.3852/2010 προβλεπόταν ότι «Η Οικονομική Επιτροπή... αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ενδίκων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά.» Στην περίπτωση ιβ της ίδιας παραγράφου«....Δεν επιτρέπεται συμβιβασμός ή κατάργηση της δίκης για απαιτήσεις

μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων, εξόδων παράστασης, εξόδων κίνησης και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανώτατου δικαστηρίου. Επιπλέον, με την παράγραφο 2 του ίδιου άρθρου «Για τις περιπτώσεις ιζ, ιη και ιθ της προηγούμενης παραγράφου, η απόφασης λαμβάνεται ύστερα από γνωμοδότηση Δικηγόρου, η ανυπαρξία της οποίας συνεπάγεται ακυρότητα της σχετικής απόφασης.

Κατά το παρελθόν οι Δήμοι της χώρας μας είχαν ενημερωθεί τόσο από το Υπουργείο Εσωτερικών, Αποκέντρωσης και Ηλεκτρονικής Διακυβέρνησης, όσο και από τα Υπουργεία Διοικητικής Μεταρρύθμισης και Οικονομικών, ότι οι ΟΤΑ και τα νομικά τους πρόσωπα είχαν καθήκον να προασπίζονται, τα συμφέροντά τους, μέχρις εξαντλήσεως των ένδικων μέσων και βοηθημάτων και σε κάθε στάδιο των δικών αυτών. Ειδικότερα, προβλεπόταν ότι σύμφωνα με τα άρθρα 72 και 176 του ν 3852/2010, ότι η Οικονομική Επιτροπή του Δήμου και της Περιφέρειας αντίστοιχα, έχει αρμοδιότητα για τη λήψη απόφασης άσκησης όλων των ένδικων βοηθημάτων και μέσων, ενώ δεν είναι επιτρεπτή οποιαδήποτε παραίτηση από άσκηση ένδικων μέσων, προκειμένου για μισθολογικές απαιτήσεις καθώς και απαιτήσεις μισθών, επιδομάτων, αποζημιώσεων και γενικά μισθολογικών παροχών οποιασδήποτε μορφής, εξαιρουμένων εκείνων για τις οποίες το νομικό ζήτημα έχει επιλυθεί με απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου. Επίσης προβλεπόταν ότι η μη εξάντληση των ένδικων μέσων στις δικαστικές διαφορές τους, που αναφύονταν σύμφωνα με τα ανωτέρω αναφερόμενα, ήταν δυνατόν να ενεργοποιήσει τη διαδικασία των άρθρων 233 επομ. του ν 3852/2010 περί πειθαρχικής ευθύνης αιρετών και ότι ήταν δυνατό να ελεγχθούν τα αιρετά μέλη που μετείχαν στη διοίκηση των δημοτικών νομικών προσώπων δημοσίου δικαίου, σύμφωνα με τις προβλέψεις των αντίστοιχων άρθρων του ΚΔΚ, όπως ισχύουν (234 παρ.1, 240 παρ.2).

Ωστόσο η προαναφερόμενη νέα διάταξη του άρθρου 54 Ν 4447/2016, η οποία ισχύει μέχρι και σήμερα, ορίζει την κατάργηση της «Καλλικρατικής» υποχρέωσης των Δήμων να ασκούν όλα τα ένδικα μέσα για υποθέσεις που αφορούν δικαστικές αποφάσεις για την μετατροπή συμβάσεων από ΙΔΟΧ σε ΙΔΑΧ, γεγονός που ανοίγει το δρόμο να μην ασκήσουν ή να παραιτηθούν από τις εφέσεις που έχουν ασκήσει δήμοι κατά δικαστικών αποφάσεων (με παρεπόμενο ενδεχόμενο η σύμβαση των εργαζομένων να μετατραπεί σε Αορίστου Χρόνου) .

Ειδικότερα, με βάση την ανωτέρω διάταξη: «1. Η περίπτωση ιγ' της παρ. 1 του άρθρου 72 του ν 3852/2010 (Α' 87) αντικαθίσταται ως εξής : «ιγ) αποφασίζει για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά. ». 2. Το δεύτερο εδάφιο της παρ. 2 του άρθρου 72 του ν 3852/2010 καταργείται. 3. Η περίπτωση ι' της παρ. 1 του άρθρου 176 του ν 3852/2010 αντικαθίσταται ως εξής: «ι) Την απόφαση για την άσκηση ή μη όλων των ένδικων βοηθημάτων και των ένδικων μέσων, καθώς και για την παραίτηση από αυτά.». 4. Το δεύτερο εδάφιο της περίπτωσης ιβ' της παρ. 1 του άρθρου 176 του ν 3852/2010 καταργείται. 5. Αποφάσεις αρμοδίων οργάνων ΟΤΑ α' και β' βαθμού περί μη άσκησης ή περί παραίτησης από ένδικο μέσο, οι οποίες εκδόθηκαν ως την έναρξη της ισχύος του παρόντος, θεωρούνται, ως προς όλες τις συνέπειές τους, νόμιμες.»

Με τον τρόπο αυτό με την ανωτέρω διάταξη για τα ένδικα μέσα, όπως ισχύει μέχρι και σήμερα, δίνεται η δυνατότητα στα αρμόδια όργανα των Οργανισμών Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ΟΤΑ) α' και β' βαθμού να αποφασίζουν την άσκηση ή μη ένδικων βοηθημάτων και μέσων, καθώς και την παραίτηση από ήδη ασκηθέντα. Η διάταξη αφορά εργατικές διαφορές για τις οποίες οι ΟΤΑ εξαναγκάζονταν μέχρι τώρα να εξαντλούν τα ένδικα μέσα , δηλαδή να ασκούν έφεση σε πρωτόδικες αποφάσεις δικαστηρίων σε βάρος τους, ακόμη κι αν τα αρμόδια όργανα των ΟΤΑ εκτιμούσαν ότι η

συνέχιση της δικαστικής αντιπαράθεσης θα δημιουργήσει τυχόν περισσότερα προβλήματα απ' όσα καλείται να λύσει.

Όπως τονίζεται άλλωστε στην αιτιολογική έκθεση του Ν 4447/2016 (ΦΕΚ Α 241/23-12-2016): « Με την προτεινόμενη ρύθμιση θεσπίζεται, σε αρμονία με την αρχή της αυτοτέλειας της Τοπικής Αυτοδιοίκησης (ά. 102 Σ) και της αρχής της ελευθερίας διάθεσης του αντικειμένου της δίκης από τους διαδίκους, ως ειδικότερης έκφανσης του δικαιώματος δικαστικής προστασίας (ά. 20 Σ), η δυνατότητα των αρμοδίων οργάνων των Ο.Τ.Α. α' και β' βαθμού να αποφασίζουν, κατά τη διακριτική τους ευχέρεια, την άσκηση ή μη ενδίκων βοηθημάτων και μέσων, καθώς και την παραίτηση από ήδη ασκηθέντα. Η ρύθμιση αυτή κρίνεται ως απολύτως αναγκαία, καθώς η αναγκαστική, σε κάθε περίπτωση (και ανεξαρτήτως εκτίμησης των πραγματικών, νομικών και οικονομικών δεδομένων της κάθε συγκεκριμένης υπόθεσης), άσκηση ενδίκων μέσων και η συνακόλουθη μακρόχρονη παράταση των δικαστικών εκκρεμοτήτων, επιβαρύνει τους Ο.Τ.Α. με σοβαρές δαπάνες τόκων υπερημερίας και δικαστικών εξόδων, ενώ παρατείνει μία κατάσταση ανασφάλειας δικαίου, τόσο για τους Ο.Τ.Α. όσο και για τους πολίτες διαδίκους, οι οποίοι συχνά εξαρτούν ζωτικής σημασίας συμφέροντα από την έκβαση της αντιδικίας, όπως ιδίως το δικαίωμα της εργασίας. Παράλληλα, οι εγγυήσεις που, ούτως ή άλλως, προβλέπονται στα υπό τροποποίηση άρθρα, όπως ιδίως η αρμοδιότητα της Οικονομικής Επιτροπής ή του Δημοτικού ή Περιφερειακού Συμβουλίου του οικείου Ο.Τ.Α. για τη λήψη των σχετικών αποφάσεων και η προηγούμενη γνωμοδότηση δικηγόρου, σε συνδυασμό με το γεγονός ότι ήδη έχει διατυπωθεί η πρωτόδικη δικαστική κρίση, εξασφαλίζουν ότι η προτεινόμενη ρύθμιση θα λειτουργήσει όντως διασφαλιστικά για το δημόσιο συμφέρον και δεν θα αποτελέσει αντικείμενο καταστρατηγικών εφαρμογών. Με την προτεινόμενη (που ψηφίστηκε επί τω τέλει) κατάργηση του δεύτερου εδαφίου της παρ. 2 του άρθρου 72, καθώς και της περίπτωσης ιβ' της παρ. 1 του άρθρου 176 του ν. 3852/2010, αίρεται μία αδικαιολόγητα διακριτική εξαίρεση των εργατικών δικών σε σχέση με τις γενικώς ισχύουσες, στις υπόλοιπες δίκες, δυνατότητες παραίτησης από την άσκηση ενδίκων μέσων, δικαστικού ή εξώδικου συμβιβασμού ή κατάργησης της δίκης. Ενώ, δηλαδή, μέχρι σήμερα οι Ο.Τ.Α. είχαν τη δυνατότητα λχ να παραιτούνται από ένδικα μέσα ή να συνάπτουν δικαστικούς ή εξωδικαστικούς συμβιβασμούς σε δίκες που αφορούν οικονομικές διαφορές έναντι προμηθευτών τους ή εργολάβων, στις εργατικές δίκες η δυνατότητα αυτή, μέχρι σήμερα, δεν υπάρχει. Είναι, λοιπόν, αναγκαίο να ομογενοποιηθεί το καθεστώς των οικονομικών δικαιωμάτων και ευχερειών των Ο.Τ.Α. ως διαδίκων, ανεξαρτήτως του είδους, της διαδικασίας και της φύσης της αντιδικίας και υπό τις ίδιες εγγυήσεις (εισήγηση ή απόφαση της Οικονομικής Επιτροπής ή του Δημοτικού/Περιφερειακού Συμβουλίου - γνώμη δικηγόρου ως προϋπόθεση του κύρους της σχετικής απόφασης). Για την ταυτότητα του νομικού λόγου (καθώς και για την αποφυγή κατάδηλα ανεπιεικών ποινικών συνεπειών) κρίνεται επιβεβλημένη και η προτεινόμενη, δια της παρ. 5 της προωθούμενης ρύθμισης, αναδρομική νομιμοποίηση αποφάσεων των αρμοδίων οργάνων Ο.Τ.Α (οικονομική επιτροπή, δημοτικό ή περιφερειακό συμβούλιο) περί μη άσκησης ή περί παραίτησης από ασκηθέντα ένδικα μέσα. Οι προϋπολογισμοί των Ο.Τ.Α. δεν επιβαρύνονται με την προτεινόμενη ρύθμιση. Ειδικά σε ό, τι αφορά τις εργατικές δίκες σχετικές με το κύρος καταγγελιών συμβάσεων εργασίας, η ρύθμιση, όχι μόνο δεν οδηγεί σε επιβάρυνση των προϋπολογισμών (αφού, η μισθοδοσία εργαζομένων που έχουν δικαιωθεί με πρωτόδικες αποφάσεις και παρέχουν τις υπηρεσίες τους καλύπτεται ήδη από τους εκτελούμενους προϋπολογισμούς, ενώ, όταν δεν υπάρχει η αντίστοιχη πρόβλεψη ή η οικονομική δυνατότητα και πιθανολογείται η ευδοκίμηση του ένδικου μέσου, ο οικείος Ο.Τ.Α. θα μπορεί, σε κάθε περίπτωση, να αποφασίσει την άσκησή του), αλλά απεναντίας θα αποφέρει σημαντική ωφέλεια, τόσο σε περιπτώσεις εξωδικαστικού συμβιβασμού - (εάν λ.χ. οι δικαιωθέντες πρωτόδικα εργαζόμενοι επιλέξουν να παραιτηθούν από επιδικασθείσες απαιτήσεις μισθών υπερημερίας πολλών μηνών ή και ετών, προκειμένου να μην ασκηθεί ένδικο μέσο ως προς την υπόσταση της σύμβασης εργασίας τους), δυνατότητα η οποία δεν παρέχόταν μέχρι σήμερα-, όσο και μέσω της κάλυψης (με την επικύρωση πρωτόδικων

αποφάσεων) σοβαρών οργανικών κενών, τα οποία, σε αντίθετη περίπτωση (ενόψει της υφιστάμενης αναστολής των προσλήψεων στους φορείς του δημοσίου τομέα) θα παρέμεναν απλήρωτα, ενώ και οι σχετικές υπηρεσίες προς τους πολίτες είτε θα παρέμεναν ακάλυπτες είτε θα έπρεπε να καλυφθούν (όπου αυτό είναι επιτρεπτό) με εξωτερικές αναθέσεις».

Συμπερασματικά δε, με βάση τις ανωτέρω διατάξεις, ο Δήμος μας δύναται να παραιτηθεί από την άσκηση του ενδίκου μέσου της αναίρεσης κατά της ανωτέρω δικαστικής απόφασης, η οποία παρά το γεγονός ότι αφορά εργατική διαφορά δεν απαιτείται πλέον και ήδη από 23-12^{ου}-2016 ήτοι από την δημοσίευση του άρθρου 54 του νόμου Ν 4447/2016 (ΦΕΚ Α 241/23-12-2016) δικαστική απόφαση ανωτάτου δικαστηρίου (ήτοι εξάντληση όλων των βαθμών δικαιοδοσίας).

Περαιτέρω δε με βάση το περιεχόμενο της εκδοθείσας δικαστικής απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άμφισσας κρίνω ότι η απόφαση τυγχάνει επαρκώς αιτιολογημένη και εμπεριστατωμένη κατά την κρίση δε του υπογράφοντος πληρεξουσίου Δικηγόρου του Δήμου Δελφών, δεν ιδρύει αναιρετικούς λόγους υπέρ του εκκαλούντος Δήμου Δελφών τυχόν δε ασκηθιζόμενη αναίρεση πιθανολογώ ότι δεν φέρει αυξημένες πιθανότητες ευδοκίμησης, στο σημείο αυτό δε θα πρέπει να συνυπολογιστεί και η σημαντική οικονομική επιβάρυνση του Δήμου Δελφών για την άσκηση και την συζήτηση Αναίρεσης ενώπιον του Αρείου Πάγου ΓΝΩΜΟΔΟΤΩ συνεπώς ότι με βάση τα δεδομένα της υπόθεσης, εφόσον δεν αμφισβητούνται τα πραγματικά περιστατικά της υπόθεσης ήτοι η καταβαλλόμενη εργασία από την Αντιγόνη Οικονομοπούλου για το προαναφερόμενο χρονικό διάστημα, και με βάση το περιεχόμενο της δικαστικής απόφασης που τυγχάνει επαρκώς αιτιολογημένη και εμπεριστατωμένη, ότι τυχόν ασκηθιζόμενη αναίρεση κατά της υπ' αριθμόν 20/2020 Απόφασης του Μονομελούς Πρωτοδικείου Άμφισσας δεν πιθανολογώ αυξημένα ότι θα ευδοκιμήσει.

Με εκτίμηση

Άμφισσα 01-03-2022

Ο γνωμοδοτών Δικηγόρος

ΙΩΑΝΝΗΣ Π. ΚΑΡΑΜΠΑΣΗΣ

Δ.Σ. ΑΜΦΙΣΣΑΣ 67 »

Με την άποψη του συναδέλφου είμαι σύμφωνος και θεωρώ ότι η άσκηση αναίρεσης μόνο επιπλέον έξοδα θα δημιουργήσει για τον Δήμο χωρίς πιθανότητες ευδοκίμησης και κανένα περαιτέρω όφελος. Τέλος θα πρέπει να πληρωθεί η Αντιγόνη Οικονομοπούλου τα ποσά που της επιδικάστηκαν με την σχετ. 3 αριθμ. 20/2020 απόφαση του Μονομελούς Πρωτοδικείου Αμφίσσης, η οποία είναι τελεσίδικη.

Ε.Δ.

- Δήμαρχο Δελφών
- Γ.Γ. Δελφών
- Αντιδήμαρχο Δελφών
κ. Γεώργιο Τσατσαρώνη
- Αντιδήμαρχο Δελφών
κ. Ε. Μαντζώρο
- Δ/νη Οικονομικών Υπηρεσιών
- Δ/νη Διοικητικών Υπηρεσιών
- Χ.Α.

Ο Νομικός Σύμβουλος
ΣΤΥΡΙΔΩΝ Γ. ΚΟΛΟΒΑΤΙΑΝΟΣ
ΔΙΚΗΓΟΡΟΣ
ΛΙΑΝΟΛΟΠΟΥΛΟΥ & ΚΟΝΤΟΓΕΩΡΓΟΥ-
ΑΜΦΙΣΣΑ 33100
ΤΗΛ. 2265029852 & 6978777883
e-mail: colovati02@yahoo.gr
ΑΦΜ: 044324121 ΔΟΥ ΑΜΦΙΣΣΗΣ